

ΔΕΚΑ ΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΩΝ

✘ Δέκα λόγοι για τους οποίους η βιοτεχνολογία δεν εξασφαλίζει την αυτάρκεια τροφίμων, τη προστασία του περιβάλλοντος & τη μείωση της φτώχειας

Οι εταιρείες βιοτεχνολογίας συχνά ισχυρίζονται ότι οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί (γ.τ.ο.) και συγκεκριμένα οι γ.τ. καλλιέργειες – είναι απαραίτητες για να θραφεί ο κόσμος, για την προστασία του περιβάλλοντος και τη μείωση της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες. Διάφορα διεθνή κέντρα σε όλο τον κόσμο που ασχολούνται με την έρευνα για την ενίσχυση της ασφάλειας των τροφίμων στις αναπτυσσόμενες χώρες αναπαράγουν αυτή την άποψη, η οποία βασίζεται σε δύο κρίσιμες υποθέσεις. Η 1η είναι ότι η πείνα οφείλεται σε μια διαφορά μεταξύ της παραγωγής τροφίμων και της πυκνότητας του ανθρώπινου πληθυσμού ή ρυθμός ανάπτυξης. Η 2η είναι ότι η γενετική μηχανική είναι ο μόνος ή ο καλύτερος τρόπος για την αύξηση της γεωργικής παραγωγής και, ως εκ τούτου, την κάλυψη των μελλοντικών αναγκών σε είδη διατροφής.

Στόχος μας είναι να αμφισβητηθεί η έννοια της βιοτεχνολογίας ως μαγική λύση για όλα τα δεινά της γεωργίας, ξεκαθαρίζοντας τις παρανοήσεις σχετικά με αυτές τις βασικές παραδοχές:

1. Δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ την επικράτηση της πείνας σε μια συγκεκριμένη χώρα και τον πληθυσμό της.

2. Οι περισσότερες καινοτομίες στην γεωργική βιοτεχνολογία έχουν ως γνώμονα το κέρδος παρά την ανάγκη.

3. Ο συγκεντρωτισμός των βιομηχανιών σπόρων και χημικών φαίνεται οδηγεί στην επιτάχυνση της αύξηση των κατά κεφαλή

δαπανών ανά στρέμμα για τους σπόρους καθώς και τα χημικά προϊόντα, παρέχοντας σημαντικά χαμηλότερες αποδόσεις στους παραγωγούς.

4. Πρόσφατες πειραματικές δοκιμές έχουν δείξει ότι οι γ.τ. σπόροι δεν αυξάνουν την απόδοση των καλλιεργειών.

5. Πολλοί επιστήμονες ισχυρίζονται ότι η διατροφή των γ.τ. τροφίμων είναι ακίνδυνη. Πρόσφατα στοιχεία, ωστόσο, δείχνουν ότι υπάρχουν δυνητικοί κίνδυνοι από την κατανάλωση τέτοιων τροφίμων όπως οι νέες πρωτεΐνες που παράγονται σε αυτά τα τρόφιμα θα μπορούσαν να: (α) ενεργούν οι ίδιοι ως αλλεργιογόνα ή τοξίνες, (β) μεταβάλλουν τον μεταβολισμό του φυτού για την παραγωγή τροφίμων ή των ζώων, προκαλώντας την παραγωγή νέων αλλεργιογόνων ή τοξινών, ή (γ) μειώνουν τη διατροφική ποιότητα ή αξία του. Στην περίπτωση του (γ), η ανθεκτική στα ζιζανιοκτόνα σόγια μπορεί να περιέχει λιγότερο ισοφλαβόνες, ένα σημαντικό φυτοιστρογόνο παρών στη σόγια, που πιστεύεται ότι προστατεύει τις γυναίκες από έναν αριθμό καρκίνων.

6. Τα γ.τ. φυτά που παράγουν τα δικά τους εντομοκτόνα, ακολουθούν από κοντά το παράδειγμα των φυτοφαρμάκων, το οποίο αποτυγχάνει με ταχείς ρυθμούς ανάπτυξης αντίστασης στα ζιζανιοκτόνα. Αντί για το αποτυχημένο μοντέλο “ένα ζιζάνιο-ένα χημικό”, η γενετική μηχανική δίνει έμφαση σε μια προσέγγιση «ένα ζιζάνιο-ένα γονίδιο”, το οποίο συνεχώς αποτυγχάνει σε εργαστηριακές δοκιμές, καθώς τα ζιζάνια γρήγορα προσαρμόζονται και αναπτύσσουν ανθεκτικότητα στο εντομοκτόνο που υπάρχει στο φυτό.

7. Η παγκόσμια μάχη για το μερίδιο της αγοράς που οδηγούν τις εταιρείες να αναπτύξουν μαζικά γ.τ. καλλιεργείες σε όλο τον κόσμο χωρίς ορθή διεξαγωγή των δοκιμών πριν από βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και τα οικοσυστήματα.

8. Υπάρχουν πολλά αναπάντητα οικολογικά ερωτήματα σχετικά με τον αντίκτυπο των διαγονιδιακών.

9. Καθώς ότι ο ιδιωτικός τομέας κυριαρχεί όλο και περισσότερο στην προώθηση των νέων βιοτεχνολογιών, ο δημόσιος τομέας πρέπει να επενδύσει ένα αυξανόμενο μερίδιο των περιορισμένων πόρων της για την ενίσχυση των βιοτεχνολογικών ερευνών σε δημόσια ιδρύματα, καθώς και στην αξιολόγηση και την αντιμετώπιση των προκλήσεων που τίθενται με την ενσωμάτωση των τεχνολογιών του ιδιωτικού τομέα στην γεωργία. Οι πόροι αυτοί θα ήταν πολύ καλύτερο να χρησιμοποιούνται για να στηριχθεί η γεωργική έρευνα σε θεματικές σχετικές με την οικολογική/βιολογική γεωργία, καθώς τα προβλήματα που η βιοτεχνολογία ισχυρίζεται ότι μπορεί να βελτιώσει, ήδη λύνονται μέσα από αγροοικολογικές προσεγγίσεις.

10. Μεγάλο μέρος της απαιτούμενης τροφής μπορεί να παραχθεί από μικρούς αγρότες ανά τον κόσμο, χρησιμοποιώντας αγροοικολογικές πρακτικές.

Των Miguel Altieri, καθηγητή Αγροοικολογίας, Πανεπιστήμιο Berkley, Καλιфорνία και Δρ. Peter Rosset, ερευνητή, Center for the Study of Rural Change, Μεξικό.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο εδώ: bit.ly/1QjPGwH

ΠΗΓΗ/ΦΩΤΟ: biotechwatch.gr